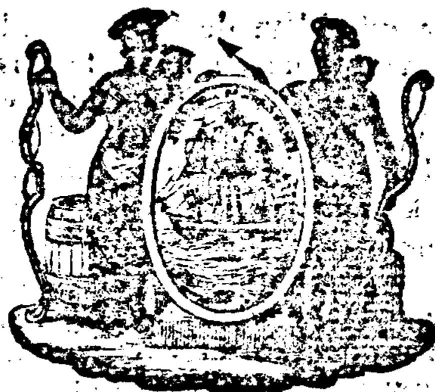
N°. 3. A°. 1840.

WOENSDAG, den 8sten JANUARIJ.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 3 Januarij 1840.*

Namens den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West Indische Bezittingen, wordt bij deze bekend gemaakt, dat *de Zetting van het* BROOD bepaald is, als volgt:

Dat een BROOD van *acht* Centen, moet wegen 6 Oncen.

En dat van *vier* Centen, 3 Oncen.

De *prijs van het Vleesch* is bepaald, als volgt:

RUNDVLEESCH, 50 Centen per pond.
SCHAPENVLEESCH, 48 » »
VARKENSVLEESCH, 36 » »

Wordende alzoo alle Broodbakkers en Vleeschhouwers gelast, zich daarna te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

PARAMARIBO, *den 3 Januarij 1840.*

De ondergeteekende heeft de eer ter kennis van het Algemeen te brengen, dat Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal en Mevrouw RIJK, erkentelijk voor de bezoeken en felicitatien, hun door vele personen, ter gelegenheid van het Nieuwe Jaar gebragt, daarvoor bij deze hunnen dank betuigen, onder toebidding van alle zegen en voorspoed bij dit nieuw ingetreden tijdperk.

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

Eerste Oproeping.

De Commissie van *Inschrijving en Vrijstelling* voor de Schutterij van *Paramaribo*, benoemd door Zijne Excellentie den Heere Schout bij Nacht, Gouverneur-Generaal bij Gouvernements-Order 10 December 1839, No. 114 | 10. — roept bij dezen op:

Alle vrije Mannelijke Ingezetenen, welke bewijsselijk aan *Paramaribo* woonachtig zijn, immers zich aldaar bewijsselijk op houden, of hun verblijf hebben, zoo verre zij namelijk op den 1sten Januarij 1840, den vollen ouderdom van achtien jaren zullen bereikt hebben, en alzoo hun negentiende jaar zullen zijn ingetreden, en die hun negen en veertigste jaar niet zullen hebben bereikt, en alzoo hun vijftigste nog niet zullen zijn ingetreden, welke niet reeds in de Schutterij zijn ingelijfd, van welken rang, staat of orde zij ook zijn mogen, zonder onderscheid, of zij vermeenen mogten, al dan niet tot de vrijgestelde te behooren, met uitzondering nogthans van zoodanige, welke volgens Art. 3 van het *Reglement voor de Schutterij*, gearresteerd den 31sten December 1835 en 13 Mei 1836, van de persoonlijke dienst bevrijd, of van schriftelijke FINALE VRIJSTELLING van de voormalige Commissie van Inschrijving en Vrijstelling voorzien zijn.

Zij zal hare *eerste* zitting houden, in het lokaal van het voormalig Gemeente Bestuur, *van des morgens 9 tot 12 uren, op Donderdag den 9 Januarij 1840.* Voor de personen wier namen aanvangen met de letters I. K. L. M. N. en O.; — en vervolgens op *Maandag den 13*, met de letters P. tot en met Z.

De voor de Commissie verschijnende, zullen de Letters en het Nummer hunner Woonplaats; en den naam der Straten moeten opgeven.

Paramaribo, den 27 December 1839.

Namens de Commissie van Inschrijving en Vrijstelling voornoemd,
De Secretaris,
H. BENJAMINS.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, 4 November.

Onder het opschrift: *De Fransche crisis in het jaar* 1839, leest men in een geacht tijdschrift het volgende:

Rusland en Polen heeft beiden en steppen, en toch zweet de Rus zijne grillen in stoombaden uit, en heeft daartoe noch stoomschepen, noch locomotiven met stoomketels en ijzerbanen van noode, en even zoo, zonder deze behoeften, verdampt de Polak zijne niet geringe, nog niet — uitgeraasde grillen. Beiden bedienen zich om hunne spijzen te nuttigen van vorken met twee tanden. Duitschland is een nog op verre na niet bebouwd veld. De Duitscher verdrinkt over het algemeen zijne grillen. Hij eet gewoonlijk, even als de Franschman, dien hij dikwijls naäapt, zijne spijzen met vorken, die vier tanden hebben. Frankrijk is nog een groot landgoed, dat zich in eene fabrijk schijnt te veranderen. Zijne bewoners verzingen hunne grillen. Bij hen komt het spreekwoord te pas: »luchthartigheid kan een' berg verzetten." Engeland is eene groote werkplaats, ja eene ontzaggelijke fabrijk, een verbazend laboratorium, in waarheid een universeel kantoor naar alle werelddeelen. Terwijl het zelf slechts het logement is, zijn alle aardgordels en hemelstreken zijne woonplaatsen. De Engelschman, die gemeenlijk eenen zeer sterken eetlust heeft, versmult zijne grillen, en heeft daartoe, even als de Franschman, drietandige vorken noodig. Een der laatstgenoemden was zelfs van gevoelen, dat, naar evenredigheid der tanden aan de vorken, deze de zinnebeelden der beschaving zijn. Zóó — ziet het er oppervlakkig beoordeeld, ten naaste bij in de genoemde Staten uit. Maar, wat valt er thans over Frankrijk buiten zijne crisis, nog bovendien te beoordeelen? Het voormalige Koningschap van dezen Staat verloor op den 21 Januarij 1793 zijnen Koning Lodewijk *den Zestienden* onder de guillotine. Er volgde op deze onvergetelijke daad een republiek als Staatsregeling, welke op den 18 Mei 1801 aan de keizersnede stierf, waaruit Napoleon te voorschijn kwam. Het keizerrijk ging echter voor Frankrijk onder, aan de gevolgen der 16 September 1812 te *Moskou*, en hierop aan de *Berezyne* en den *Niemen*, gelijk ook aan de *Weichsel*, zich op den hals gehaalde vorstbuilen, benevens vele andere rampspoeden, die allen in het aangebodene »vergeet-mij-nietje" van een' Kozak, hunne verklaring vinden. Er verrees uit den vrede te *Parijs* van den 30 Mei 1814 een nieuw koningrijk. Maar ook dit nog *niet* constitutionele stierf reeds weder in de hondsdagen, door het bekende kabinets-besluit van den 9 Augustus 1830 aan zijne wonden, uit de zoogenaamde Julij-revolutie, in welke Lodewijk Filips, Hertog van *Orleans*, geboren te *Parijs*, den 6 October 1773, *eerste* Burgerkoning, *niet* van Frankrijk, maar »de Franschen" werd. Nu is de vraag, hoe *lang* zal hij dat kunnen blijven? Frankrijk heeft twee kamers, die den 6 April 1839 weder bijeen gekomen zijn. Beide kamers hebben in zich de vertegenwoordigers des Franschen volks. Het volk zelf, zoowel als de kamers, de laatste luidens de door haar gevoerde taal, verdeelden zich tot dusverre in twee partijen, elk zoo sterk, als de andere, tegen haar overstaande. De ééne is digt en gelijksoortig, zij wil het behoedende stelsel als waar levensbeginsel in stand gehouden hebben. De andere voert revolutionnaire ontwerpen in het schild, en splitst zich in vier staatkundige afdeelingen, waarvan die, welke met den naam van *doctrinaire* bestempeld wordt, boven de anderen wil uitblinken, en tegen elke monarchale aristocratie eene burgeraristocratie welligt zoo als eens de patriciërs in *Venetië* en *Neurenburg*, en thans nog in Italie te *Monnaco*, hadden en hebben, poogde te vestigen. Eene tweede afdeeling wenscht, en laboreert aan eene republikeinsche staatsregeling, of, hoe geweest, zal de tijd leeren. Hare aanhangers zijn de bekende propagandisten, welke voorgeven, dat zij in geheel Europa verspreid zijn. Wijders is er in Frankrijk eene derde afdeeling, welke zich de witte vaan ten zinnebeeld gekozen heeft, en die Hendrik d'Artois, Hertog van *Bordeaux*, onder den naam van K. Hendrik V. als Regent tracht te bekomen. Eindelijk vormt als vierde afdeeling eene partij, de zoogenaamde dynastieke linker en zeer woelige. Zij wil wel eene monarchij maar geenen monarch, misschien? zoo als in Brazilie, of onlangs nog in Griekenland eenen troonopvolger, echter onder regentschap. Dit legioen is vermoedelijk met regt het laatste, wijl hij werkelijk niet weet, wat het wil. Frankrijk bevindt zich door deze verbrokkelingen en inwendige uiteenscheuring, in eenen, van den afgrond niet zeer verwijderden toestand, die noodlottig schijnt. Maar wie is die groote man die er door de Voorzienigheid toe uitverkoren zoude zijn, om de tweedragt in deze bloedrijke natie in eendragt te herscheppen? Vermits men daartoe wel meer, dat één Algiers, tot bloedaftapping, of eene verdeeling, zoo als bij Polen, met het grondbeginsel » verdeel en regeer" gebezigd, noodig heeft. — In allen gevalle dreigt — de jonge Fransche Constitutie eene zeer nabij zijnde, maar in zich beslissende crisis, te weten, of ondergang, of een schooneren meer ontwikkelden, en tegen stormen ook beveiligden bloesem, dus ontwikkeling. Een omkeer van zaken buiten verwachting volgde daarover, zoo als gemeld werd, en hier herhaaldelijk aangeduid wordt, maar altijd slechts met de woorden *horribille*, in plaats van *mirabile dictu!* kan aangeduid worden, in 1801 ook gevolgd is. De reeds nieuwgekozene ministers, eeniglijk als zoodanig louter interimistisch transitorisch geboren, en door zich als April ministerie prognosticerend voorhanden, zullen den uitgang der zoo groote aangelegenheid tot rijpheid brengen. Spoedig zal derhalve daaromtrent de gordiaansche knoop losgemaakt worden: zal de constitutionele kamer met het volk, of de constitutionele kroon, namelijk een koningschap met daarmede strookende constitutie, (van welk getal der reeds in Frankrijk verschenene en spoedig afgeschafte constitution zal het zijn?) de overhand behouden?

Om die vraag te beantwoorden, moet eerst de beantwoordig eener andere vraag voorafgaan: of Frankrijks Koning, bij eenen oorlog in het Oosten, zijne vloot aan eene der partijen wil aansluiten, dan wel of het zich in die gesteldheid onzijdig houden kan? Dat zal zoo omtrent het thema zijn, hetwelk de Fransche ministers nog uit te werken hebben, en hetwelk voorzeker aan een iegelijk, die vooruit ziet, als een moeijelijk op te lossen winkunstig voorstel toeschijnt.

GROOTBRITTANNIE.

LONDEN, 1 November.

De *Satirist*, een alhier uitkomend dagblad, drijft de spot met de algemeene omhelzing in den Spaansche Cortes, en beveelt de navolging van dit hartroerend tooneel aan het Engelsche Parlement aan. Hij stelt zich onder anderen voor, dat de bewoners van Yorkshire en Lancasterhire aan het Parlement komen te kennen geven, dat, aangezien zij sedert langen tijd gewigtige diensten aan het vaderland bewezen hebben, door benden van Chartisten op te ruijen en met pieken te wapenen, en uithoofde zij over het geheel het meest oproerig gedeelte van het vereenigd koningrijk uitmaken, dat aan de schatkist het meeste geld kost, om in bedwang gehouden te worden, zij het allezins billijk oordeelen, dat zij van den last der belastingen vrij gesteld en van alle betrekking tot de nationale schuld ontslagen worden; dat het hun veroorloofd worde hunne eigene overheden te kiezen, en docter Taylor gouverneur van de provinciën te maken; dat voorts onder hen, even als in de Baskische provincien in Spanje, bevestigd worde, alles wat reeds tot eene gewoonte geworden is, als het houden van oproerige vergaderingen, vooral het dragen van pieken, enz.; en dat zij onder deze voorwaarden willen toestemmen, verder een gedeelte van Engeland uit te maken, en hunne kusten door de Engelsche zeemagt te laten beschermen. En nu, zegt de *Satirist*, welk een schoon en treffend tooneel zoude het opleveren, wanneer, na hevige en scherpe debatten in het Parlement, over dit onderwerp, O'Connell opvloog, om sir Robert Peel te omhelzen, alle de Tories hunne banken verlieten en de Whigs om den hals vielen; wanneer dan de deftige president, met een luid hoezee! zijne pruik in de lucht wierp, en zelfs de aanschouwers op de galerij, door het voorbeeld geëlectriseerd, elkander beurt om beurt omhelsden!

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, 29 October.

Aan de Spaansche zaak, waarvan thans zoo veel sprake is, hechten zich in Rome en in geheel Zuid-Italie belangen, waaraan men hier welligt niet denkt. Ofschoon ook het Jonge Italie reeds langen tijd geen teeken van leven gaf, zoo moet men toch geenszins gelooven dat het dood is. Men vindt nog, vooral in den Kerkelijken Staat en in beide Siciliën veel geëxalteerde hoofden; die met denkbeelden van eene algemeene Italiaansche republiek vervuld zijn. Onze regering kent verscheidenen derzelve en houdt een waakzaam oog op hen. Zoo mogen sommige jonge lieden de koffijhuizen waar de vreemdelingen gewoonlijk komen, niet bezoeken. De verwachtingen dier jonge lieden steunen hoofdzakelijk op de zege der Christinos in Spanje, en de gevolgtrekkingen welke zij daaruit voor de toekomst van Italie afleiden, zijn, trots hare overdrijving, niet zonder belang. Is eenmaal zeggen zij, in Spanje de vrede hersteld, heeft de liberale partij vasten voet gevat, zoo wordt eene menigte aan oorlog gewende en oorlogzuchtige troepen het land niet slechts noodeloos maar lastig. De vrije geworden Spanjaard zal alsdan den onderdrukten Italiaan gaarne te hulp snellen, de zonder brood geraakte vreemdelingen zullen de gelegenheid, om onder nieuwe vaandels geluk te zoeken, niet verzuimen. Een gunstige wind kan de Spaansche hulpbenden in weinig dagen naar de kusten van Italie brengen, en dan zal de bevrijdingsoorlog van Calabrie tot aan den Po zijn vaandel opsteken. — De Italiaansche regeringen kennen slechts voor een gedeelte deze plannen, de papieren dergenen, welke, twee jaren geleden, te Rome, Bologne en Modena gevangen genomen werden, moesten er gewag van maken; en alhoewel zij niet geschikt zijn om vrees aan te jagen, mogen zij toch wel, vooral te Rome en te Napels, de aandacht trekken.

— Prins Metternich, die gedurende 26 jaren een van de voornaamste bestuurders der Europesche belangen is, bevindt zich op den Johannisberg, die plaats welke de belooning is geworden voor zijne verdiensten ten opzigte van Duitschlands bevrijding van vreemde overheersching. Hij is te Koblents geboren, en had den laatsten keurvorst van Trier, den Saksischen prins Clemens Wenceslaus, tot doopvader. Een andere keurvorst van Trier, Lotharius van Metternich, 1590—1623, de schrandere in staatkunde volleerde Lotharius, heeft de eerste grootheid van het huis Metternich gegrondvest. Het stamhuis Metternich ligt op den straatweg van Keulen naar Euskirchen, juist ter plaatse waar de weg over de Schwits gaat; daarnaast ligt ook Hemmerich, vroeger de zetel der erfkameraars van de Keulsche kerk. Toen op het einde der 11de eeuw een jongere zoon van deze heeren van Hemmerich bij de verdeeling der broeders het naburige Metternich verkreeg, nam hij van hetzelve tevens de benaming aan, die door al zijne nakomelingen werd bijgehouden. Deze nakomelingschap was eenmaal zeer talrijk en bloeide in den aanvang der 15de eeuw in 13 verschillende linien; daarvan is nog de eene over, die beroemd is geworden door den aan haar ontsproten Keurvorst Lotharius van Trier. Voor de eerste maal sedert het dreigende jaar 1830 bezoekt de Prins de oevers van den Rijn; destijds hield hij zich eenige dagen te Koblenz op, en terwijl hij zich vermaakte in het wederzien der oorden, waar de kinderlijke krachten zich het eerst hadden ontwikkeld, hoopten zich te Parijs de mannen bijeen, die de omverwerping van een troon van Karel X hadden besloten. Bij zijn tegenwoordig verblijf op den Johannisberg heeft de prins den afloop der dingen aan den Ebro, het verraad van Maroto, de vlugt van Don Carlos en zijne ontvangst in Frankrijk kunnen vernemen.

— Reeds vroeger is vermeld, dat Z. M. de Koning van Pruissen het besluit genomen had om te Berlijn, ter nagedachtenis van Frederik *den Grooten*, een kolossaal standbeeld van dien vorst te doen oprigten, en dat aan den professor Rauch, te Berlijn, de vervaardiging van dit standbeeld was opgedragen. De ontworpen schets van dit gedenstuk is onlangs door den Koning goedgekeurd. Het hoofdgedeelte van het monument zal uit een ridderlijk standbeeld van den vermaarden Koning bestaan. Frederik zal in het costuum van zijnen tijd, zoo als hij in het aandenken van het Pruissische volk leeft, voorgesteld worden, met toevoeging van den koninklijken mantel welks bovengedeelte den linkerschouder ontbloot laat, doch verder in bijna loodregte plooijen achterover valt, terwijl de borst en de op den schenkel steunende arm, alsmede het achtergedeelte van het paard, met uitzondering van den croup, daarmede bedekt zijn. Het voetstuk maakt, uithoofde van de gestalte van het paard, een langwerpig vierkant uit. De afgebroken hoeken van dit vierkant zullen met standbeelden versierd worden, die de voornaamste hoedanigheden des koninklijken ruiters zinnebeeldig moeten uitdrukken: aan de voorzijde zullen de beelden der geregtigheid en der sterkte prijken; aan de achterzijde die van den krijgsmoed en der wijsheid. Elk dezer beelden heeft, tot nadere aanduiding van de eigenschappen, die zij voorstellen moeten de afbeelding neven zich van een dier; deze dier-voorstellingen zullen aan de breede zijden van den langwerpigen vierhoek geplaatst worden, en van aanzienlijke grootte zijn, zoodat, door middel van dezelve, de vier gezegde beelden zich, op eene voordeelige wijze, met de breede vakken van de lange zijden verbinden, en men bij de beschouwing van het standbeeld van voren en van achteren, het voetstuk met standbeelden, en van ter zijden hetzelve met groepen ziet versierd; zijnde bovendien de vlakke zijde van het voetstuk met tropheën en afbeeldingen der overwinning in half verheven beeldwerk bedekt. Het bovenstuk van hetzelve bestaat in een prachtig architectonisch kunstwerk, waarvan het oppergedeelte weder voorstellingen in hoog verheven beeldwerk bevat. Op de voorzijde is de plaat voor het opschrift, door den Pruissischen adelaar gedragen wordende; daar neven de genius van Frederik den Grooten; verder ziet men in dezen fries aanduidingen en toespelingen op zijne werkzaamheden in het staatkundige, op zijne oefeningen in de fraaije wetenschappen, letter en dichtkunde. Het colossale standbeeld, gelijk ook het voetstuk, zal uit metaal worden gegoten; de onderlaag zal uit graniet bestaan; het geheel zal eene hoogte van veertig voeten bekomen. De plaats, waar het standbeeld moet prijken is nog niet bepaald; men denkt voor een der prachtige monumenten door den beroemden Koning gesticht, zoo als: voor de universiteit, de opera, de bibliotheek, of wel voor het onder den tegenwoordigen monarch daargestelde Museum.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 6den dezer, het Schip *Alcyon*, Kapt. J. M. Jansen, van Rotterdam (laatst van Cowes) hebbende 43 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 3den dezer, het Schip *Anna en Maria*, Kapt. D. Steenveld, naar Amsterdam, lading: 470 vaten Suiker, 53 balen schoone- en 3 dito vuile Katoen.

Den 6den, de Nd. Am. Brik *Adriatic*, Kapt. Adna Bates, naar Gloucester, lading: 202 vaten Melassie.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & C°.